

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 58.

Ottende Session.

39te Møde.

Torsdagen den 12te Februar.

(Fortf.)

Formanden: Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov om Anlæget af en Jernbane i Nørrejylland. Sagen er til 2den Behandling*); der er intet Indbringingsforslag fremkommet. Jeg skal sætte Lovforslagets §§ 1 og 2 under Forhandling.

Driester: Efterat jeg har gjort mig bekendt med de omfattende, og jeg tør nok sige, udtømmende Forhandlinger i det andet Thing, angaaende det foreliggende Lovforslag, er jeg kommen til en Mening, som jeg troer at skulde udtale her i Thinget. Hvis jeg kunde være enig med den ærede Indenrigsminister i, at Bestegnene og Østegnene i Jylland ved denne Jernbane virkelig vilde blive forbundne, saa vilde jeg vel kunne stemme for denne Bane. Det forekommer mig imidlertid ikke, at man kan sige, at Østegnene ved denne Bane forøses med Bestegnene, rettest skulde det vel være med Nordvestegnene; men ikke engang disse, antager jeg, vilde blive forbundne med Østegnene, idet jeg antager, at Bestegnene, forsaavidt de forsende deres Varer mod Ost, dog naturligvis vilde vælge den Vej, som Naturen har dannet for dem, nemlig Klimfjorden, idet den er billigere og lettere at befare end den kunstige Jernbanevej. Forsvrigt antager jeg ikke, at Forsendelsen fra disse Egne i det

Væsentlige vil finde Sted mod Ost, men derimod vil den søge igennem Aggercanalen mod Vest. Jeg kan saaledes ikke antage, at en Jernbane vil have nogen synderlig Betydning for de nordvestlige Egne, Salling, Mors og Thy, som her vel nærmest kan være Tale om. Idet Regjeringen til denne Jernbane vil binde en Garanti af 4 pCt. Rente af den Capital, som dertil skal anvendes, nemlig af 8 Millioner, saa antager jeg, at dermed tillige vil hindres, hvad jeg anseer for at være et afgjort Gode, nemlig en Længdebanes Anlæg. Naar Regjeringen først saaledes har paa en Maade lønkbundet 8 Millioner af Finantserne, saa tør jeg med temmelig Sikkerhed sige, at Regjeringen neppe vil være tilbøjelig til at garantere Renten af 10 eller 20 Millioner til en Længdebane, saameget mindre, som det forekommer mig, at Regjeringen gaaer ud fra, at en Længdebane skulde være endnu mindre fordelagtig end Jernbanen. Disse to Hensyn, som jeg ganske kort her har fremført, og som jeg troer, at jeg ikke videre behøver at udvikle efter de Forhandlinger, der have fundet Sted i det andet Thing, bevæge mig til, ikke at stemme for denne Jernbane. Jeg skal lade det Punkt uberørt, som navnlig i det andet Thing har foranlediget vidtløftige Debatter, nemlig om Banen bør gaae fra Aarhus til Randers eller i Nærheden af Randers og den Vej, idet man har anført, at den skulde paa en Maade præjudicere en Længdebanes Balg og Anlæg. Da jeg mangler Kundskab til i denne Henseende med Bestemthed at udtale mig, skal jeg overlade det til, hvem der føler sig nærmere kaldet dertil, derom at udtale sig.

Beutner: Jeg har bestandig troet, at den Modstand, som er fremkommen mod den i

*) 1ste Beh. Sp. 849 ff.